

בישול אחר בישול

בישול אחר צליה וצליה אחר בישול

שו"ע סי' שיח

ה יש מי שאומר דדבר שנאפה או נצלה, אם בשלו אחר כך במשקה, יש בו משום בישול, ואסור ליתן פת אפילו בכלי שני שהיד סולדת בו, ויש מתירין.

רמ"א שם: ונהגו ליזהר לכתחלה שלא ליתן פת אפילו בכלי שני כל זמן שהיד סולדת בו.

טו דבר שנתבשל כל צרכו, והוא יבש שאין בו מרק, מותר להניחו כנגד המדורה אפילו במקום שהיד סולדת בו.

מנחת כהן שער ב ח"ד

לדעת הרא"ם שייך צליה ואפיה אחר בשול, ואסור מן התורה לתת בשר מבושל סמוך לאש במקום שהיד סולדתו בו, ואף שאין בו מרק, מפני שנצלה שם ... והנה אני רואה דלית דחש להא מילתא כלל, וגם הטור לא הביא זה הדין בשם הרא"ם שיש צליה אחר בישול, והב"י התירו בבירור, שכתב בסוף סי' שיי"ח שלדברי הכל דבר שנתבשל כל צרכו שהוא יבש שאין בו מרק, מותר להניחו כנגד המדורה אפילו במקום שהיד סולדת, וכן פסק בשו"ע סט"ו ... כיון שהטור ורוב הפוסקים לא אסרו ליתן מבושל אצל האש, והב"י התירו בבירור, אין להחמיר בזה. אבל בענין נתינת פת לכלי ראשון ראוי ליזהר.

שוע"ר סי' רנג

כ לסמוך ... אצל התנור שלנו, אף אם גוף התבשיל נוגע בדופן התנור מן הצד ... אפילו הוא תבשיל ישן ונצטנן לגמרי, אלא שהוא בענין שאין בו משום בישול, כגון שהוא יבש, הרי זה מותר לסמוך.

כו בתנור שלנו שיש עליו מעזיבה ... ואפילו האש בתוכו, מותר ליתן על גביו בשבת ... כיון שהמעזיבה מפסקת בין האש להקדירה שהתבשיל בתוכה.

סו"י רנט, בהלכות שהיה והטמנה בקצרה

מותר לסמוך ... אצל התנור ... תבשיל שאין בו רוטב, אפילו הוא קר.

שוע"ר סי' שיח

יב יש מי שאומר שאע"פ שאין בישול אחר בישול בדבר יבש, מכל מקום **יש בישול אחר אפיה או צליה**, שהאפוי או הצלוי אם נתנו, אפילו בעודו רותח, בתוך כלי ראשון שהיד סולדת בו, חייב. ולפי זה גם בכלי שני יש להחמיר מדברי סופרים, כמו שנתבאר למעלה, ולכן **צריך ליזהר שלא ליתן פת אפוייה** אפילו בקערה שהיא כלי שני כל זמן שהיד סולדת בו.

ויש מי שמסתפק וחושש מחיוב חטאת גם בכלי שני שהיד סולדת בו, מפני שיש דברים רכים שמתבשלים גם בכלי שני, ואין אנו בקיאים בהן, ושמא גם הלחם נקרא רך לענין זה ומתבשל גם בכלי שני שהיד סולדת בו ... **ואפילו בבשר צלוי יש להחמיר, כיון שיש בישול אחר צליה** ... יש מתירין באפוי וצלוי אפילו צוננים ליתנם אפילו בתוך כלי ראשון רותח, מפני שאין בישול אפילו אחר אפיה וצליה. **ונהגו ליזהר לכתחלה כסברא הראשונה, שלא ליתן פת** אפילו בכלי שני כל זמן שהיד סולדת בו.

יג ולפי סברא הראשונה שיש בישול אחר אפיה וצליה, יש גם כן אפיה וצליה אחר בישול, דהיינו שכל דבר המבושל אסור ליתנו בלא רוטב סמוך לאש, במקום שיכול להתחמם שם עד שתהא היד סולדת בו.

כד אבל כל דבר שאין בו משום בישול, מותר אפילו להרתיחו כנגד המדורה, כגון תבשיל לח שנתבשל כל צרכו ועודנו חם שהיד סולדת בו, או אפילו אין היד סולדת בו אלא שלא נצטנן לגמרי, לפי המנהג שנתבאר למעלה שנהגו להקל בזה, או אפילו נצטנן לגמרי, אלא שהוא דבר האפוי או צלוי ואין אפיה וצליה אחר אפיה וצליה אפילו נצטנן לגמרי.

כז מותר להחם פת זו הממולאת בשומן אפילו במקום שהיד סולדת בו, שהרי אין כאן משום בישול, לא בפת, מפני שאין אפיה אחר אפיה, ולא בשומן הקרוש שנימוח, מפני שאין בישול אחר בישול בדבר יבש.

הלכתא רבתא לשבתא

אע"פ שאין בישול אחר בישול בדבר יבש, מ"מ אם חוזר ונמחה ממנו קצת, יש בו משום בישול אחר בישול בלחלוחית המחוי, אם היד סולדת בו. ולכן צריך ליזהר במאד שלא להחם בשר או עופות צלויים או מבושלים, אם יתחמם המוהל הנמחה מהם עד שהיד סולדת בו, משום איסור סקילה וכתרת ח"ו.